

אתה והשקל

מאת יגאל לביב

סידור הביטחון בלוד - לא למקורבי השילטון

תקנות הביטחון, המישטרה והמכס אוסרות, כידוע, כניסת מי שאינו מוסמך לכך לאולם המטען לנוסעים בנמל-התעופה בן-גוריון. על אחת כמה אסורה כניסת אזרחים למקום נחיתה המטוס והנייתו.

ב-27 בספטמבר השנה הגיעה טיסת "אולימפיק" מאתונה בשעה 19.00, כאשר ירדו הנוסעים מן המטוס לאוטובוסים, ראו על כבש המדרגות אזרח סתם. היה זה היבואן אליהו ספקטור, שבא עד לפתח המטוס לקבל נוסעים.

ספקטור הוא מקורב לראשי תנועת החרות, האם זה מה שהקנה לו זכות שאינה ניתנת לחלוטין לשום אזרח אחר?

אין מנוס מסגירת מיפער „תבור“

מיפער הפורמאיקה „תבור“ בעפולה צפוי לסגירה תוך חודשיים, כיוון שהממ"ד שלה אינה מוכנה לסייע למשקיעים, ואלה אינם יכולים להזרים הון נוסף למיפער. המיפער נפגע לאחרונה מסגירת יצואו למזרח הרחוק, שהיווה מקור הכנסה עיקרי.

במיפער „תבור“ שותפים קבוצת סח"רוב וקבוצת יורם גיל-קמחי בחלקים שווים. הם השקיעו כשלושה מיליון דולר לר בחקמת המיפער, והממשלה נתנה מענק והלוואת פיתוח בסכום כפול. לפני הקמת המיפער, בתקופת שר התעשייה חיים בר-לב, התרעו רבים כי המיפער יהיה מיותר, מאחר שמיפעלי

צה"ל מאיים

על סרבני

קרן הביטחון

חיילי צבא הקבע, שחתמו בשעתו על הודעה כי הם מסרבים שינוכו ממשכונתם תרומה לקרן לביטחון ישראל, קיבלו בימים אלה מיכתב מראש אגף כח אדם במטכ"ל, משה נתיב, שבו הוא פונה אליהם לשקול מחדש את סרובם.

הארוף נתיב לשקול מחדש

פנייה זו מוכיחה כי צה"ל הכין רשימה של הסרבנים, בניגוד להודעות הפומביות של הרמטכ"ל, כי התרומות הן בהתנדבות, וכי לא יכפו על איש לתרום.

לבוא לארצות-הברית ולעבוד במישיגאן. הבעל, מרצה לרפואה, ואשתו מדריכה ומאלפת סוסים לתחרויות אולימפיות. האמריקאים לקחוהו עימם לתל-אביב, והחלו בסידורים לגטימה.

המלאכים של יפו

אלה הגורל שב והתערב בתוכניותיו של עקי. פגישה עם אשר אשרוב, חבר מימי הצבא, היתה גורלית. אשר הכיר את חוש העיצוב המעולה של חברו, ביקש ממנו שיעצב למענו את ההנות שקנה זה עתה בשוק הפישפשים. למעשה היה זה מחסן ששימש למכירת סמרי-טוטים. הכניסה היתה מבעד למיסדרון צר ואפל, והמקום נראה כוך דוחה.

עקי שבר קיר, בנה גומחות בקיר אחר ויצר חנות מיוחדת במינה, שאותה קישט בגלריה - קומה נוספת עם מעקות שכל קצה מבתים ערביים הרוסים. סידור ה-חנות והצבת המוצגים העתיקים גירו ועררו את עקי. שהחל לחשוב על חנות עתיקות כזו לעצמו. הרעיון לא נתן לו מנוח, והוא ביטל את תוכניתו לנסוע לאמריקה.

היה זה לפני כשנה וחצי. חלומו של עקי היה חנות בסיגנון אירופי. כולם אמרו לו: „זה לא ילך לך. כל השוק הוא בסיגנון מזרחי. מה פתאום עתיקות אירופיות? הניגוד גדול מדי! אם אתה רוצה להתקיים, תשכח מהדברים האלה ומהטעם הטוב שלך, ותעשה מה שהולך.“ הוא סרב, ועמד על שלו. ואכן, חלומו התגשם. החנות שלו היא משהו אחר, מיוחד במינה, המרתק אליו חוג קטן של לקוחות אנטיקסטים קבועים. היחס בין המוכר לקונים הוא כמעט מישפחתי.

כיצד הוא משיג את כל המוצגים העתיקים - מלאכים, בובות, מריונטות ומנורי רות מיפער וכל היתר? יש בארץ יבוי אנים של מכירות פומביות בחוף-לארץ, ומי שאהב את את הדברים האלה, מוכן לשלם כזה מחיר. כמו עקי. את הברכות הוא תולה בחנות. ומן המלאכים יצר את תערוכתו שבגלריה דד"ה. הוא מציג פסלים של מלאכים בודדים ומנורות מ-פיוטה, חלקן אותנטי וחלקן משוחזר. הוא אוהב לעבוד בחומר המיוחד הזה. חרף היותו קשה. גם עגילים מהב ומסכף יצר לקראתה תערוכה, שהרי היא כוללת מר-צגים עתיקים ושימושיים גם יחד.

לחיות את המיקצוע

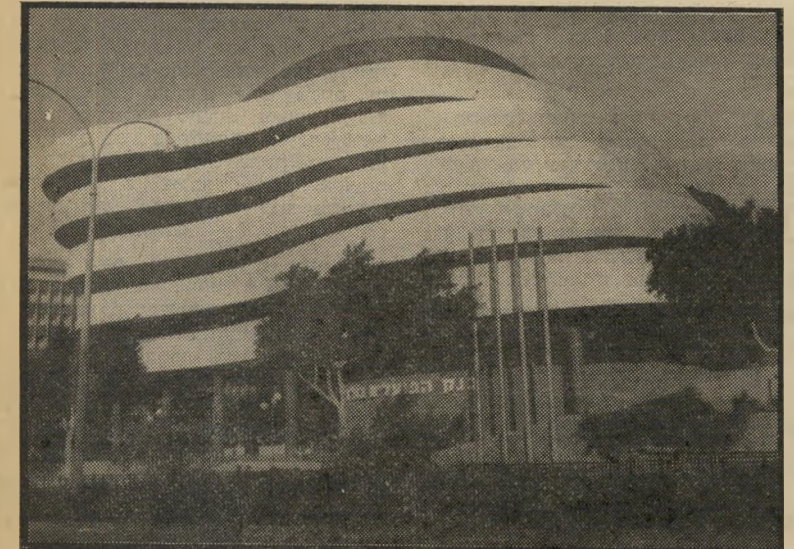
חלומו הכמוס של עקי לפתוח בית-ספר לרכיבה על סוסים, קרוב לתל-אביב, שלידו סטודיו שבו יוכל לעבוד וליצור מה שאהבה נפשו. עליידי מימוש אהבתו ללמד ילדים ומבוגרים, יוכל להר-שות לעצמו ליצור מבלי להיות תלוי ב-מכירות. וכך, לשמור את כל יצירותיו ברשות עצמו. הצרה, לדבריו, היא ש-בארץ אין תודעת לימוד-הרכיבה מפר-תחת, וכל מי שברשותו כמה סוסים צול-עם קורא למקום „חווה“ ואנשים באים ללמוד אצלו. לדבריו, ליבו כואב למראה המתרחש בשטח פרוע זה. כל אלה ש-חושבים עצמם למינים, לא חיים את המיקצוע. כל מטרתם היא לנצל את ה-חיות ולהפיק כסף רב ככל האפשר. הוא טוען שהסוסים ניונים מתווגה דלה לה-ריד, מורעבים למחצה, צולעים ומוכים. האנשים שבאים לקבל שיעורי-רכיבה לא מבינים דבר וחצי דבר בסוסים, ולא אי-פת להם על איזה חיה הם עולים לרכב. אגודת צער בעלי-חיים לא עושה לדבריו דבר לשינוי המצב. במיקרה הטוב הם באים לקטוע את חיי הסוס האומלל, וגר-איים אותו מיסוריו.

גורם נוסף שיכול היה לעשות משהו בנידון ולתקן את העוול הוא אגודת חר-בבי הסוס. אולם דאגתם היחידה היא - שוב לדעת עקי - לארגן את מירוץ-עפולה ותחרויות-ראווה אחרות. „היחס ל-חיות אינו מעניין אותם כחוא זה. וגם הסוס עצמו לא מעניין אותם. אילו היתה אגודה זו שוללת את קיומם של החיות, הארעיות, היו חיי עוד כמה סוסים ניצלים, אולי.“

צה"ל שכר מישרדים

בבית היקר במדינה

צה"ל שכר כמה מישרדים בבית המישרדים היקר במדינה, בית-אסיה, השייך לאיש העסקים שאול אייזנברג. גורמים ביטחוניים טענו כי המישרדים נשכרו לצרכים ספציפיים. ליד בית-אסיה קיימים בתי מישרדים זולים יותר כמו בית-

בית אסיה לצרכים ספציפיים

הדר-דפנה או מישרדים ברחוב ויצמן או שדרות-שאו-המלך. בבית-אסיה מצויים גם מישרדי הברות מישפחת השר יגאל הורביץ, הבנק לפיתוח התעשייה וכן שגרירויות זרות.

קליסיקה

אינטרנשיונל לבעלות מנהל המנס לשעבר

סיכסוך בין שותפי חברת עמילות ה-מכס „קליסיקה אינטרנשיונל“ הסתיים בהעברת הבעלות על החברה מידו אלי-עזר אילן לשותפיו האחרים תמורת 120 אלף דולר.

„קליסיקה“ הוקמה בשנת 1977 על-ידי אליעזר אילן, יבואן ציוד חשמלי, אלפו אוטילה, שהיה הקניין הראשי של חיילי האו"ם בישראל, ויוסף ספי-רן, שהיה חוקר בכיר במכס, ועם פרי-שתו גרם לשינוי תקנות מחסני ערובה, כך שחברת „קליסיקה“ תוכל לקום. ש-תף רביעי היה הנקאי שוויצ' בשם קלוד דרייפוס. לאחר פטירת יוסף ספירו פרצו סיכסוכים בין אשתו לבין אליעזר אילן, והוגשו תביעות לבית-המישפט. המישפט הסתיים בהעברת ה-מניות כולן לעיזבון ספירו ולאוטילה תמורת 120 אלף דולר, מהם החברה תשלם 100 אלף דולר לאילן.

לפני שנתיים אישרה הנהלת המכס לחברה רישיון להפעלת מחסני ערובה, למרות שסירבה כל השנים לאשר לאח-רים הקמת חברה כזו. האישור נומק ברצון לסייע לספירו ברישותו מן המכס. סייע לו בכך מנכ"ל מחלקת-החקירות של המכס, משה לנדאו, שהשפיע על מנהל המכס, יחזקאל אבולעפיה, לאפשר את שינוי התקנות לצורך הקמת החברה.